

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M.P.**
státní příslušnost Ukrajina
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na Kopci 5
zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2019 č. j. OAM-253/LE-VL14-VL16-2019, ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.
2. Žalobce odkazem na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 3 Azs 6/2011-96, které citoval, uvedl, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval otázkou, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tímto pak své rozhodnutí zatížil vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky, je již druhou v pořadí. Žalobce uvedl a potvrdil ve své výpovědi stejné motivy odchodu ze země původu a důvody podání opakované žádosti, přičemž nebylo shledáno, že by se objevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovanému je rovněž z informací shromážděných v průběhu správního řízení o situaci na Ukrajině, které jsou součástí spisu, známo, že v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný má za to, že se při posuzování žádosti žalobce nedopustil žádné nezákonnosti.
4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě, ani ke dni rozhodnutí soudu, nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 28. 4. 2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že je státním příslušníkem Ukrajiny, ukrajinské národnosti, náboženským vyznáním je pravoslavný křesťan. Jeho poslední bydliště ve vlasti bylo ve Lvovské oblasti. Do České republiky přicestoval asi před 10 lety. Žádná víza ani povolení k pobytu neměl. V žádných jiných státech EU nepobýval. Jeho zdravotní stav je dobrý. Před 10 lety, když ještě žil na Ukrajině, se tam dostal do potíží s mafií, protože měl obrovské dluhy. Z Ukrajiny proto vycestoval. Dále uvedl, že od roku 2016 pomáhal finančně proruským dobrovolníkům v Doněcku. Neobává se ani tak následků za

pomáhání dobrovolníkům, ale jednání zmiňovaných mafiánů, kteří jej po návratu mohou hned najít. Závěrem potvrdil, že o současně uvedených problémech věděl již dříve. Vysvětlil k tomu, že tehdy probíhaly soudy ohledně jeho trestu a že se spolehl na to, že zde zůstane se svou tehdejší přítelkyní. Proto potíže s mafií neuváděl.

7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, kterou podal 3. 4. 2015. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-63/LE-LE05-2015. Správní orgán rozhodnutím ze dne 27. 5. 2015 mezinárodní ochranu žalobci neudělil. Rozhodnutí nabylo právní moci 22. 6. 2015. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce odůvodnil tvrzením, že chce zůstat v České republice se svou družkou a vyslovil obavu z hrozícího vyhoštění z území České republiky. Správní orgán při posouzení první žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel z výpovědi žalobce, dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Správní orgán vycházel z Informací Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 98524/2014-LPTP ze dne 16. 4. 2014, č. j. 98525/2014-LPTP ze dne 29. 5. 2014 a č. j. 110105/2014-LPTP ze dne 1. 8. 2014, dále z Informace Úřadu Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky – Posouzení mezinárodní ochrany v souvislosti s vývojem na Ukrajině, ze dne 15. 1. 2015, ze Zpráv Úřadu Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 16. 9. 2015 a 19. 9. 2014, Zprávy organizace Freedom House Svoboda ve světě 2015 – Ukrajina ze dne 28. 1. 2015 a z aktuální verze Infobanky České tiskové kanceláře – Země světa – Ukrajina.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně se jedná o Informaci MZV ČR č. j. 131227/2019-LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 15. 8. 2019, Informace OAMP – Situace v zemi, Politická a bezpečnostní situace, Mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, Vojenská služba, Vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25. 4. 2019.
9. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce nevyužil práva seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
12. Dle názoru soudu žalobou napadené rozhodnutí obsahuje zdůvodněné závěry o tom, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a že nebyla zjištěna žádná nová skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Tyto závěry nacházejí oporu ve spisu. Správní orgán jeho součástí učinil jak podklady, ze kterých vycházel při posuzování nynější, tak i předcházející žádosti o mezinárodní ochranu. Citované odůvodnění

z hlediska relevantních změn v situaci v zemi původu žalobce soud považuje za dostatečné a přezkoumatelné. Soud proto nepovažuje námitku žalobce, že se žalovaný nezabýval tím, zda v jeho vlasti nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, za důvodnou.

13. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23.01.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně